

Jak poradzić sobie z niezapłaconym podatkiem?

Mając na uwadze trudną sytuację ekonomiczną kraju, nikogo nie dziwi fakt, iż wiele osób ma nieuregulowane zobowiązania podatkowe wobec fiskusa. Powody są różne: trudna sytuacja materialna, ignorancja, brak wiedzy o konsekwencjach grożących za niewysłanie rozliczeń podatkowych. Według urzędu podatkowego ok. 15% wszystkich podatników boryka się z zaległymi podatkami. Dotyczy to tylko ludzi, którzy faktycznie wysłali rozliczenie podatkowe. Warto zapoznać się z racjonalnym podejściem odnośnie uregulowania naszych zobowiązań podatkowych:

Terminowe rozliczenie. Wysyłanie rozliczeń podatkowych w terminie jest bardzo istotne z dwóch powodów. Po pierwsze, pozwoli na uniknięcie kar kryminalnych. Proszę pamiętać, że *deadline* na wymierzenie kar kryminalnych (max. do \$25,000 za każdy rok i/lub 1 rok więzienia za każdy niewysłany rok podatkowy) wynosi 6 lat od momentu kiedy nasze rozliczenie winniśmy wysłać do urzędu podatkowego. Na przykład, po 15 kwietnia 2017, nie możemy być pociągnięci do odpowiedzialności przed sądem za rozliczenie za rok 2010, które powinno zostać wysłane 15 kwietnia 2011. Po drugie, nasza należność podatkowa może być niewłaściwie wyliczona. Jeśli nie wyślemy swojego rozliczenia, urząd podatkowy mając informacje o naszym dochodzie za nas wyliczy należność podatkową i przyśle nam list z rachunkiem do zapłacenia. Oczywiście, z wyjątkiem standardowego odciążenia i zwolnienia podatkowego na osobę, nie zostaną uwzględnione biznesowe wydatki na przykład dla osób samozatrudniających się, powodując zawyżenie dochodu a tym samym zwiększenie naliczonej sumy podatku. Dodatkowo, IRS doliczy karę za spóźnione wysłanie rozliczenia - 5% za każdy miesiąc ale nie więcej niż 25% niezapłaconego podatku. Dlatego też, po otrzymaniu takiego listu, należy niezwłocznie wysłać swoje rozliczenie uwzględniając wszystkie zasadne odpisy.

Zlikwidowanie naliczonych kar. Oprócz wspomnianej kary za spóźnione wysłanie rozliczenia podatkowego, IRS najczęściej dolicza karę za spóźnione zapłacenie podatku -0.5% za każdy miesiąc i nie więcej niż 25% niezapłaconego podatku. Jeśli dodamy do tego odsetki ok. 3% - 5% w skali roku, gołym okiem widać, że nasza należność podatkowa może wzrosnąć o połowę. Kluczem do usunięcia naliczonych kar jest działanie w dobrej wierze (*good faith*). To znaczy, nasze działanie nie miało na celu złamania przepisów i oparte było na przekonaniu, że postępujemy właściwie oraz posiadanie uzasadnionej przyczyny (*reasonable cause*). *Reasonable cause* można by zdefiniować jako ciąg zdarzeń lub okoliczności specyficznych do naszej sytuacji, wyjaśniających nasze zachowanie niezgodne z wymaganiami IRS. Można to również zdefiniować jako istnienie okoliczności, które były poza naszą kontrolą, powodując że nie byliśmy w stanie na czas wywiązać się z powinności wobec urzędu podatkowego. Lista najczęściej zasadnych i uznawanych przez urząd podatkowy powodów obejmuje między innymi: poważną chorobę podatnika lub członka bliskiej rodziny, śmierć w rodzinie, nieuniknioną nieobecność, trudną sytuację materialną rodziny (*extreme financial hardship*), niewłaściwą poradę, ewentualnie błąd w naliczeniu podatku ze strony IRS, niedostarczenie na czas rozliczenia podatkowego z winy poczty, niemożność uzyskania niezbędnych form podatkowych (na przykład od pracodawców) lub utracenie ich w związku z pożarem lub kradzieżą. Prośba listowna do urzędu podatkowego o umorzenie kar winna zawierać dokumenty uwierzytelniające okoliczności niewysłania na czas naszego rozliczenia. Bez właściwej dokumentacji nasza prośba będzie w większości przypadków rozpatrzona negatywnie.

Rozłożenie na raty. Jeśli nie możemy zapłacić całego podatku należy wysłać tyle, ile możemy i dołączyć do naszego rozliczenia podatkowego prośbę o rozłożenie podatku na raty (forma 9465 *Installment Agreement Request* - na formie podajemy ile będziemy płacić miesięcznie). W okresie sezonu podatkowego możemy dostać najpierw rachunek do zapłacenia całego podatku. Oznacza to, w większości przypadków, że nasza prośba o rozłożenie na raty nie została jeszcze rozpatrzona. W ciągu 60 dni winniśmy otrzymać odpowiedź z IRS, że nasza prośba została zaakceptowana, lub potrzebne są dodatkowe informacje o naszej sytuacji finansowej. Jeśli jesteśmy dłużni mniej niż \$25,000, co roku wysyłamy rozliczenia podatkowe i nie zalegamy z podatkami (a jeśli nawet tak, to spłacamy je bez spóźnień), nasza prośba w większości przypadków winna być rozpatrzona pozytywnie. Należy jednak zaznaczyć, iż za możliwość rozłożenia na raty urząd podatkowy ekstra dolicza nie tylko opłatę w wysokości \$120, ale również odsetki (za II kwartał 2016- 4% na rok) i kary za spóźnione zapłacenie podatku. Wspomiana kara 0.5% za każdy miesiąc będzie zmniejszona do 0.25%.

Zmniejszenie zadłużenia dzięki ofercie kompromisu (*Offer In Compromise*). Założeniem OIC jest wynegocjowanie z urzędem podatkowym umowy polegającej na spłacie mniejszej sumy należnego podatku i spisanie na straty reszty długu podatkowego. Oferta kompromisu obejmuje trzy sytuacje. Po pierwsze, podatnik jest winny podatek, ale nie może zapłacić (*doubt as to collectibility*). Po drugie, podatnik uważa że niesłusznie został naliczony podatek (*doubt as to liability*). Ostatecznie, podatnik jest winny podatek i mogłby zapłacić całą należność podatkową, ale spowodowałoby to pogorszenie jego sytuacji materialnej (*economic hardship*) i byłoby to niesprawiedliwe (*exceptional circumstances/effective tax administration*). Złożenie OIC kosztuje \$186 i jest to bardzo formalny proces. Zanim IRS podejmie decyzję, musi zapoznać się z naszą sytuacją finansową – ile zarabiamy, kogo mamy na utrzymaniu, ile i na co wydajemy miesięcznie, jaki mamy majątek itp. Razem z OIC (forma 656), załączamy formę 433-A, a jeśli jesteśmy właścicielem korporacji, spółki czy limited liability company, formę 433-B. Również, należy dołączyć kopie wyciągów bankowych, dowody naszych zarobków (*paystubs*), naszych miesięcznych spłat bankowych itp. Zgoda lub odrzucenie oferty oraz jej wysokość leży wyłącznie w gestii fiskusa. Ze wszystkich przedłożonych ofert, mniej niż ¼ jest negocjonowana. Nie oznacza to, że oryginalna oferta jest w całości przyjęta. Z reguły jest ona wynikiem kompromisu. Wiedząc, iż średnia suma spłaty wynosi ok. 14% całego należnego podatku, warto mieć na uwadze OIC, przy redukcji naszego podatku.

Eliminacja długu podatkowego poprzez bankructwo. Ogłoszenie bankructwa może być naszą ostatnią deską ratunku na wyjście z pułapki zadłużenia. Bankructwo jest to prawna procedura polegająca na złożeniu w federalnym sądzie petycji odnośnie regulacji naszych długów, w tym niezapłaconych podatków. Rodzaj oraz wysokość umorzonego podatku uzależniona będzie od rozdziału z jakiego zostanie ogłoszone bankructwo (chapter 7 lub chapter 11, 12, 13). Dla potrzeb tego artykułu skoncentrujemy się na najbardziej popularnym bankructwie z tytułu rozdziału 7. W tym przypadku, bankructwo umożliwia nam likwidację całego naszego długu wobec fiskusa, jeśli wszystkie niżej wymienione wymagania zostały spełnione:

- 1) Dług podatkowy dotyczy tylko niezapłaconego podatku od naszych dochodów – innych podatków, na przykład od wynagrodzeń pracowniczych (payroll taxes) nie można wyeliminować.
- 2) Podatki zostały wysłane zgodnie z przepisami podatkowymi (rozliczenie nie zawierało oszukańczych praktyk (*fraud*) zmierzających do obniżenia lub świadomego ominięcia podatku (*willful evasion*).
- 3) Reguła trzech lat - upłynęło więcej niż 3 lata od momentu, kiedy nasze rozliczenia zastały wysłane do IRS (włączając to przedłużenie) zanim ogłosiliśmy bankructwo. Przykład: Kowalski wysłał na czas przedłużenie podatkowe za rok 2013 i rozliczenie za ten rok (15 października 2014), ale nie zapłacił podatku. 1 maja 2016 ogłosił bankructwo. Okres 3-letni liczymy od daty 15 października 2014 i upłynie on dopiero 15 października 2017. Tak więc, należność podatkowa za rok 2013 nie będzie mogła być objęta ogłoszonym bankructwem w maju 2016.
- 4) Reguła dwóch lat- rozliczenia podatkowe zostały wysłane na czas albo upłynęło co najmniej 2 lata od momentu wysłania rozliczeń zanim ogłosiliśmy bankructwo. Jeśli nie wysłaliśmy rozliczenia podatkowego za dany rok kalendarzowy, nie możemy domagać się umorzenia podatków za ten rok w sytuacji, gdy urząd podatkowy za nas naliczył należność podatkową.
- 5) Reguła 240 dni - podatek nie został naliczony w ciągu ostatnich 240 dni.

Nietrudno zauważyć, że likwidacja długu podatkowego poprzez bankructwo nie dotyczy wszystkich zaległych podatków. Niemniej jednak podatki niepodlegające umorzeniu z tytułu rozdziału 7 mogą zostać objęte planem spłaty jeśli ogłosimy bankructwo z tytułu rozdziału 13 (sąd ustala jaki procent długu zostanie spłacony wierzycielom w tym IRS). Istnieje wiele różnych aspektów, które należy rozważyć przed podjęciem ostatecznej decyzji. Bankructwo nie jest idealnym rozwiązaniem. Obok zalet, ma również negatywne strony. Decyzja o ogłoszeniu bankructwa jest poważnym krokiem i winna być oprócz prawnika skonsultowana z księgowym. Wielokrotnie w mojej praktyce miałem doczynienia z klientami, którzy byli bardzo rozgoryczeni, iż nie wszystkie podatki zostały umorzone. Poza tym, zanim ogłosimy bankructwo

powinniśmy skontaktować się z urzędem podatkowym w sprawie naszego rekordu. Należy poprosić o tzw. *account transcript* za każdy rok za który zalegamy z płatnością podatków.

Z podanych informacji wynika, że nie stoimy na straconej pozycji wobec urzędu podatkowego odnośnie niezapłaconych podatków. Likwidacja, ewentualnie znaczne zmniejszenie długu podatkowego wobec fiskusa jest jak najbardziej możliwe. Trzeba tylko zapukać do właściwych drzwi lub zadzwonić po właściwy numer. Zapraszam na darmową konsultację.

Michael Misztal, CPA

True Tax & Pro Accounting, Inc.

6138 N. Milwaukee Ave Chicago IL 60646

Tel. (773) 774-9700

True Tax & Pro Accounting, Inc.